

DE 20ste TEAKWOOD NATURAL WAY TOUR

OKTOBER 2010

Van Hoog naar Zuid

We zijn geland in het groene seizoen van Costa Rica. Dat betekent dat het regelmatig regent. En soms hard. De airconditioning in ons eerste hotel wordt zelfs overstemd door een stortbui. Koud is het niet, wel klam en broeierig. Hoewel de vloeiende zonneshijn 's nachts ook nog stevig straalde, hebben we een droog ontbijt, met zoemende kolibries aan de andere kant van de tafel.

Ons reisgezelschap, begeleid door Dirk Jan Lukkes van Teakwood, heeft sowieso één ding gemeen: we hebben allemaal teakbomen op een plantage in Costa Rica. Die bomen bekijken is één van de doelen van onze rondreis. Een logisch begin hiervan is een bezoek aan hoofdstad San José. Gids Berny Gutierrez heeft al vele Natural Way Tours door zijn land geleid. Een rustige, vriendelijke man, die in uitstekend Engels boeiend vertelt over dagelijks leven, sociale ontwikkelingen, geschiedenis en natuur van Costa Rica. Eén van de eerste dingen die hij in de bus toelicht is de slogan "Costa Rica es pura vida". Letterlijk vertaald "puur leven", wordt pura vida onder andere gebruikt als positief antwoord op de vraag hoe het gaat, in plaats van "Ja", en als afscheid.

Berny laat ons het stadspark zien. Hier was vroeger het vliegveld. Nu ontmoeten families en vrienden elkaar en wordt er gesport, binnenkort ook in het indrukwekkende voetbalstadion dat de Chinezen er bouwen. Berny's trots over het modernste stadion van de regio valt samen met

zijn kritische vraag wie het onderhoud gaat betalen. Met het onderhoud van het Teatro Nacional, onze eerste stop, zit het wel goed. Binnen en buiten bewonderen we mooie beelden en schilderijen. We wandelen door de stad, langs winkels, lotenverkopers, standbeelden, bloemenstalletjes en fruitverkopers en over de overdekte markt met vlees, vis, groente en andere levensmiddelen. Vooral de bij ons onbekende exotische vruchten krijgen veel aandacht. Na een bezoek aan de kathedraal, geflankeerd door rode taxi's, verlaten we de stad en het hoogland. Onderweg naar Nationaal Park Cahuita in het zuiden, is het één en al groen. Prachtige vergezichten, vulkanische bergen vol regenwoud en nevelwoud, palmbomen, boomvarens, metershoge rietpluimen, bruine koeien en witte koereigers op groene hellingen, volle rivieren en cirkelende gieren tegen een bewolkte hemel begeleiden onze afdaling van 1.200 meter naar het zeeniveau van de Caribische kust.

Paradijsjes

Bij de ingang van Cahuita zien we de eerste dieren waar Costa Rica zo bekend om is. Zwarte brulapen brullen en beloeren ons. Een luiaard hangt in een boom en komt zelfs in beweging! De boswandeling langs schitterende bloemen, roofvogels en hagedisjes eindigt waar het strand een bocht maakt tegen een panorama van bergen en twee vrouwen vissen in de mangrovekreek, samen met een zilverreiger. Tijd voor een verfrissende duik in Caribisch zeewater! Gelegenheid om gebruik te maken van de mooie faciliteiten van onze hotels is er nauwelijks tijdens onze reis. Dat is op zich jammer, want de tuinen vol planten en vogels en de zwembaden en terrassen zijn prachtig en uitnodigend. Reden tot klagen is het echter niet, want onze alternatieven zijn nog mooier. Wat te

denken van de primeur van deze reis: een bezoek aan Panama. Als de zon om 6 uur doorgebroken is, rijden we langs een strand met zwart vulkaanstrand, waar mannen vissen en kalkoengieren schooieren om aas, naar grensplaats Sixaola.

Op weg daarheen zien we opvallend veel bananen- en ananasplantages. Costa Rica is sinds kort zelfs de grootste producent ter wereld van verse ananas. Dichter bij de havenplaatsjes passeren we gestapelde opleggers voor trucks en muren van zeecontainers van Chiquita en Delmonte. Enorme vrachtwagens berijden voorzichtig de met houten planken versterkte oude metalen Baileybrug over de grensrivier. Wij, de voetgangers, wijken uit naar de verroeste gammele looppaden met kippengaashekjes. Gestempeld bij drie loketten, varen we iets later onder fregatvogels en pelikanen door, naar de eilandengroep Bocas del Toro. Witte kwallen drijven in het heldere water. Ze zijn voedsel voor de ongeveer 10 dolfijnen die we in een baai zien zwemmen. Eén van hen laat zich verleiden tot springen

in de golven die onze schipper maakt door snel rondjes te varen. Onze omkleedstop voor snorkels en slippers komt zo uit een reisglossy: een geel geschilderd houten restaurant in het water, tussen de mangrovebomen, met een dak van palmladeren. Met het geluid van een handje steentjes, dat in het water wordt gegooid, springen kleine visjes uit het water als een slanke zilveren barracuda hun school uiteen drijft. Wij reserveren onze lunch ook alvast, maar gaan eerst nog naar een paradijselijk wit strandje op het eilandje Zapatilla. Honderd meter uit de kust hebben sommigen van ons daar hun eerste snorkelervaring. Het prachtige rif met de

vele schitterend blauwe, paarse, oranje, witte en gele visjes verbaast en verrast iedereen. De tijd vliegt. Na de lunch en een korte wandeling door het hoofdplaatsje op Isla Colon vliegen wij ook. De grens sluit vanmiddag om 5 uur! De boot maakt een sproeier van water, er is geen tijd om lang te kijken naar het enorme containerschip "Chiquita Scandinavia" dat sinds vanochtend bananen inlaadt. Een spannende autorit door Panama, met interessante snelheden en routes, brengt ons net op tijd terug. Hoewel, er schijnen paspoorten te zijn met een stempel van 17.02 uur en later...

In het donker van Costa Rica wordt de bus aangehouden.

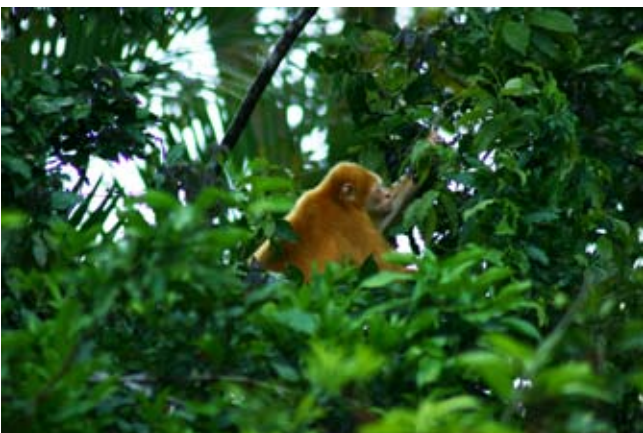

Een voorlicht doet het niet. Een boete blijft ons gelukkig bespaard, omdat de agenten het formulier met de juiste boetebedragen niet kunnen vinden.

Paradijsjes zijn ook de geplande en ongeplande stops onderweg. Berny stopt de bus spontaan bij een familie die guanábanafruit (zuurzak) verbouwt en er heerlijk fris ijs mee maakt. Tien ingelaste minuten bij een restaurant met bomen vol grote oranje en groene leguanen zijn puur genieten. De rondfladderende kleuren in een vlindertuin zijn prachtig. Bij koffiestruiken langs de weg stappen we uit en vertelt Berny over koffieproductie en zijn eigen ervaringen bij de oogst. Na een lunch vinden we in het oerwoud de beroemde felgekleurde gifkikkertjes en vliegen vijf zeldzame rode arapapegaaien voorbij! In de schemering bij het hotel een gordeldier in het doorregende gras zien scharrelen is trouwens ook een onvergetelijke ervaring!

Plantages

“Als je moet plassen, doe dat dan in Nicaragua!” roept Berny. Costa Rica is niet groot en goed bereikbaar. Twee dagen na het oversteken van de zuidgrens naar Panama, varen we nu over de Rio Frio door de natuur, richting de noordgrens met Nicaragua. Voordat we daar even ontschepen, hebben we langs de oevers al luiaards en ijsvogels, kleine vleermuisjes en vlinders en slangenhalsvogels en basiliskleguanen gezien. Na kleurrijke watervogels in de Caño Negro wetlands, zien we tot slot een heel bijzondere brulaap. Rosali, of Blondi is ze gedoopt. Vanwege een afwijkend gen heeft ze geen zwarte huid en een zwartbruine vacht maar een witte huid en een

oranje vacht. Hoog in de bomen, tussen de takken, eet ze, midden in haar troep “gewone” brulapen. Een heel bijzonder gezicht!

Ons volgende reisdoel, de plantages van Teakwood, en van ons, is ook anders. Hebben we tot nu toe dichte jungle gezien, nu zien we keurig gegroepeerde aangeplante teakbomen, rij

na rij na rij. De diktes verschillen, de hoogtes verschillen, de plantjaren verschillen en de eigenaren verschillen, maar de orde en regelmaat zijn hetzelfde op alle plantages die we bezoeken. De meesten van ons willen hun eigen bomen graag zien en aanraken. Aan de hand van plattegronden lukt dat aardig. Vooraf en tijdens de wandelingen over de roodgekleurde aarde van de paden op de plantages, geven bosbouwer Guus de Hart en andere medewerkers uitleg over

het onderhoud en de ontwikkelingen van onze teakbossen. Trots wordt ook de zelfontworpen paalschilmachine getoond. Natuurlijk maken we foto's van ons eigen hout. Dit is nou onze lange-afstand investering! Leuk is dat we een checklist krijgen die voor kwaliteitscontroles van de plantages wordt gebruikt. Nu mogen wij zelf controleren hoe bijvoorbeeld de kwaliteit van de afwatering is, of er sporen van vee op de plantage zijn en of de twijgjes onder aan de bomen verwijderd zijn. We gaan serieus in groepjes op pad en aan de slag. Daarbij komen we ook een medewerker tegen die met onderhoud bezig is. Telkens wanneer hij klaar is met een boom, desinfecteert hij zijn gereedschap, voordat hij naar de volgende gaat. Zo wordt voorkomen dat eventuele schimmels en ziektes worden overgedragen. Uiteraard hebben we maar

kleine delen van de enorme stukken grond gezien, maar de plantages zien er goed uit, is de conclusie van deze groep klanten.

Wat er ook goed uit ziet, is het speel- en klimtoestel op de dorpsschool van El Parque. Dit is gemaakt uit teakhout van de plantages, geschonken aan de school. De kinderen zien er keurig uit in hun blauwe schooluniformen. Een meisjesklas krijgt buiten les omdat hun lokaal wordt geleverd. We lopen binnen bij een wiskundeles en krijgen het computerlokaal te zien, nog een project waaraan vanuit de plantages wordt

bijgedragen. Onze groep geeft de school natuurlijk ook een financiële bijdrage. Daarvoor krijgen we een ontvangstbewijs én vers uit de boom gehaalde kokosnoten!

Op het hoofdkantoor van R.G.I., het Costaricaanse bedrijf dat de plantages beheert, krijgen we ook nog uitleg over onder andere de administratie van de plantages. Er staan prachtige licht gekleurde teakhouten vazen en schalen, gemaakt uit stammen en takken die na de kap over zijn gebleven.

Vanaf de teakplantages rijden we langs plantages met suikerriet, cassave, bananen, ananas, citrusvruchten,

kamerplanten en tweedehands uit de VS geïmporteerde vracht- en personenauto's naar de omgeving van de Arenalvulkaan. Daar barst het groene seizoen weer los, zodra we het regenwoud in gaan met een lokale gids. "Het is de tijd voor de slangen" zegt hij. Maar zelfs die laten zich niet zien als we aan het eind van de middag kletsnat in de schemering over glibberige grond lopen, van hangbrug naar hangbrug. De hoogsten hangen meer dan 45 meter boven de grond en het uitzicht met regenwolken vanaf deze verende stellages is indrukwekkend, net als het zicht naar beneden op stroompjes en groen. We warmen weer op in zwembaden die verwarmd worden door de ondergrondse hitte van de actieve Arenal. Hoewel het 's avonds onbewolkt is, zien we deze keer helaas geen vuurrode lavastroom vanaf de zwarte berg. De laatste dag van onze reis volgt de vulkaan ons nog een uur, tot we over de bergrug heen rijden die het land verdeelt in een Pacifische en een Caribische kant, richting San José. Het was een mooie Costa Rica reis, Pura Vida!

The natural way

Tekst: Mark Liefers
Foto's: Mark Liefers
Roos Blom
Jelle de Heer

Teakwood International bv

Keizerstraat 31-2 | 7411 HD Deventer Nederland | tel: +31-570 649995 | www.teakwood.nl